

Marie-Louise Ekman med själsfränder

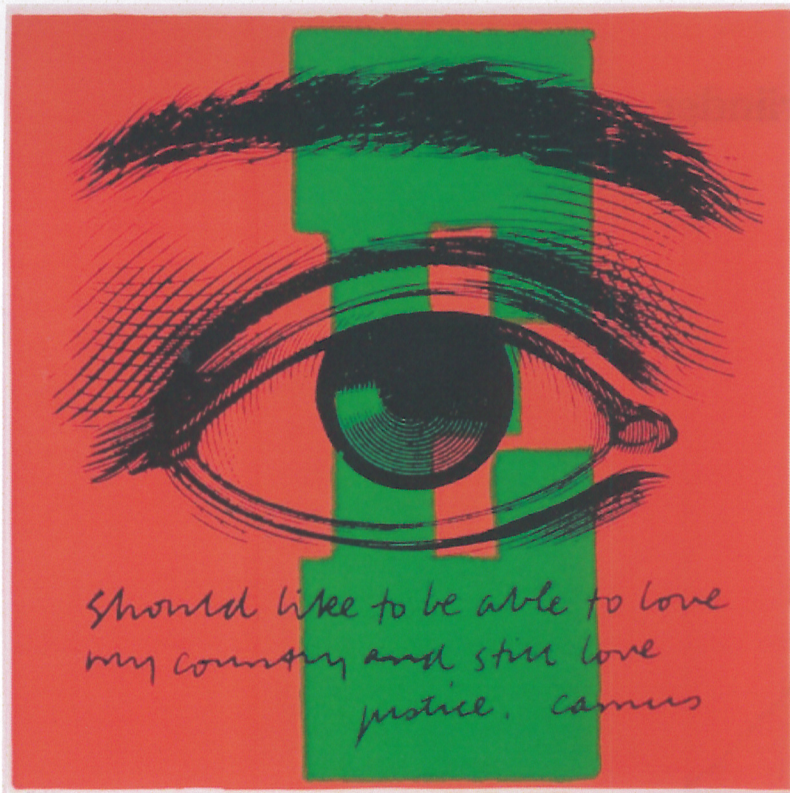
Publicerad 19 oktober, 2012 10:30

Denna typiska målning gjorde Marie-Louise Ekman 1973, på den tid när hon hette De Geer-Bergenstråhle i efternamn.

”Man får göra som man vill” är en återkommande replik i Marie-Louise Ekmans första film *Mamma Pappa Barn*, och till konstutställningen med samma namn hör också ett program med visningar av de flesta av hennes filmer och teveserier.

Ekmans stilerade målningar av ensamma kvinnor i tomma eller belamrade miljöer, konfronterade med karlar, kukar eller små hundar känns dagsaktuella, men de är ganska okända för yngre generationer, upptäckte konsthallens Maria Lind när hon undervisade. Därför gjorde hon den här uppföljningen till den samlingsutställning som hon satte samman på nittiotalet. Sen dess har inga konstverk tillkommit – Ekman har ju varit upptagen med annat, just nu att vara chef för Dramaten. Men att på detta sätt låta henne möta tre helt olika konstnärer skapar en vimlande dialog kring konstens gränser.

Bildtexter: "Jag skulle vilja kunna älska mitt land och ändå älska rättvisan" Detta citat från Albert Camus gjorde den aktivistiska nunnan Corita Kent en affisch av, och ersatte ordet "I" (jag) med ett stirrande öga ("eye").

En katolsk nunna, syster Corita Kent, som på sextitalet gjorde underbara affischer med peppande och uppivglande budskap. En feministisk konstaktivist med begränsad men imponerande egen produktion, Martha Wilson. Och den helt egensinnige kroatien Mladen Stilinovic, som jobbar med skyltar och outgrundliga svartvita fotoserier.

Mladen Stilinovic försvarar sin egenart i sin konst. Bland annat höll han ett tal på serbokroatiska istället för på engelska som hedersgäst vid en internationell konstutställning. Denna skylt ingår i en serie med utsagor om arbete, Marx : Arbete är en sjukdom.

Summan blir fyra konstnärer som är mer upptagna med vad de har att säga än av att vara konstnärer, som både kritiserar samhällsordningen och ingjuter livsmod med fullt av humor, och som är fena på att leka med språk, symboler och fördomar och därmed stimulera till tankeverksamhet.

Det där första var förresten inte riktigt exakt.

De är engagerat upptagna med konsten och konstvärlden, men det är sin egen upphöjelse de struntar i, på varsitt vis. De vill inte glänsa, men de

vill nå fram. Och då måste konstvärlden reformeras, eftersom den bygger på uteslutning.

Martha Wilson har både gjort konstnärliga undersökningar av könsidentiteter och tillhört aktionsgruppen Guerrilla Girls, som utmanade det patriarkala konstetablissemanget. Här visar hon några av deras klassiska affischkampanjer.

På så vis blir rubriken "Man får göra som man vill" mycket mer än ett bejakande av den personliga nycken. Det blir ett väldigt svårt uppdrag i en otillåtande värld, ett uppdrag som måste genomföras med burdus finesse.

[John Swedenmark](#)

08-796 27 13 [@jswedenmark](#) [@kulturarbetet](#)

Tweeta 0

Like 0

0 kommentarer

0 Stjärnor

Lämna ett meddelande...

Diskussion

Community

Ingen har kommenterat ännu.

ALSO ON ARBETET

Vad är det här? X

380 bussförare stannar i Kommunal – tills vidare

2 kommentarer • för 3 dagar sen

Arbetarperspektiv — Skit i sossefacket, de vare sig kan eller vill hjälpa er. Gå med i SAC istället.

Så vann Island över krisen

2 kommentarer • för 3 dagar sen

Martin — Tack för en jättebra artikel!

Europas fack visar enighet mot krispolitiken

10 kommentarer • för 13 dagar sen

Jon E Bon — "– Vi har inte den traditionen i Sverige. Så länge vi har möjlighet sätter vi oss i stället vid ...

Munkavlen kan splittra SD

6 kommentarer • för 11 dagar sen

DuX47 — Har media och politiker missat något som 12 procent av väljarkåren tycker. Idag är det i ...

Sök

- [Sök i vårt arkiv på Affärsdata](#)